

ΑΘΗΝΑΙΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΡΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ἑδ. Ἐρμού—261

ΟΙ ΔΥΟ ΣΠΟΡΟΙ

Κηπουρός τις ἠτοιμάζετο νὰ σπείρῃ σπόρους τινας, ὅταν ὁ εἰς τούτων ἀνεφώνησεν : «Μὴ μὲ ἀφήνῃς νὰ ταφῶ ἐν τῇ σκητεινῇ καὶ ὑγρᾷ γῆ. Διατί νὰ μὴ μείνω ὑπὸ τὸν θερμὸν τοῦτον ἥλιον ἐνθα εὐρίσκομαι νῦν ; » Ἄλλ' ὁ κηπουρός ἔρριψε τὸν σπόρον εἰς τὸ ἔδαφος καὶ τὸν ἐσκέπασεν, ἀδιαφορῶν περὶ τοῦ παραπύου του. Ἐνῶ ἔπραττε τοῦτο ἕτερος σπόρος ἔπεσε τῶν χειρῶν του ἐπὶ τινος λίθου, ἐνθα ἔμεινεν ἐκτεθειμένος εἰς τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου. Μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἐξηράνθη καὶ ἐτρίβη, ἐνῶ ὁ ταφεὶς σπόρος ἀκριβῶς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἤρχιζε νὰ βλαστάνῃ τρυφερὸν στέλεχος, αὐξήσαν μέχρι σοῦ ὠρίμασε καὶ ἐγένετο ἄνθος, καὶ εἶτα πλήρης καρπός.

ΠΑΙΔΙΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἵπάρχει ἡλικία τις, καθ' ἣν τὰ πάντα προσμειδιῶσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐδὲν νέφος ἐπισκιάζει τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ ἀδιαφορῶν περὶ παντὸς ἄλλου, εἰς ἐν καὶ μόνον αὐτὸς ἀποβλέπει τὴν τέρψιν καὶ τὴν θυμηδίαν. Ἡ ἡλικία αὕτη εἶναι ἡ παιδική. Πόσον ταχύπους, πόσον εὐκαμπτος εἶναι ὁ παῖς, πόσον ἀνήσυχος ὁ νοῦς του εἰς ἐν καὶ μόνον περιστρέφεται, τὴν παιδίαν, αἱ χεῖρες του, οἱ πόδες του δὲν ἔχουσιν ἡσυχίαν, θέλει νὰ τρέξῃ, νὰ παίξῃ, νὰ διασκεδάσῃ.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐθεώρησαν ἀεὶποτε τὴν γυμναστικὴν ὡς ἀχώριστον σύντροφον τῆς σωματικῆς εὐεξίας· δι' ὅπερ καὶ Γυμνάσια εἶχον καὶ διάφορα εἶδη ἀγῶνων καὶ παιδιῶν. συνεστήσαντο· καὶ περὶ μὲν τῶν ἀγῶνων οὐδόλως πρόκειται ἐνταῦθα, διότι πολλοὶ πολλαχοῦ λόγον ἐποίησαν· ἀλλὰ περὶ τῶν

παιδιῶν θέλομεν εἰπεῖ ἀλφαβητικῶς αὐτὰς κατατάσσοντες καὶ παρατηροῦντες οἷαν σχέσιν ἔχουσιν ἐκεῖναι πρὸς τὰς παρ' ἡμῖν συνήθειαι.

Πρῶτον εἶδος παιδιᾶς θέλομεν ἀναφέρει τὴν Ἀγχοτύλην ἢ ἕτεροι Ἐγχοτύλην λέγουσιν. Ἐπαίζετο δὲ οὕτως : Ὁ μὲν ἔστρεφε τὰς χεῖρας εἰς τὰ ὀπίσω καὶ συνέπλεκε τοὺς δακτύλους ἔχων τὸ κοῖλον πρὸς τὰ ἄνω, ὁ δὲ ἕτερος ἰστάμενος μετὰ τὰ γόνατα ἐπὶ τοῦ κοίλου τούτου, καὶ καλύπτων μετὰ τὰς χεῖρας τὰ ὄμματα τοῦ πρώτου, τὸν ἠνάγκαζε νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸ προσδιωρισμένον μέρος.

Ἄκινητίνδα. — Παιγνίδιον εἰς τὸ ὁποῖον ὁ μὲν προσπαθεῖ νὰ μετακινήσῃ τὸν ἄλλον, ὁ δὲ ἀγωνίζεται νὰ μὲν ἀκίνητος.

Ἄποδιδρασκίνδα. — Παιγνίδιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ μὲν ἐκάθητο ἔχων κλεισμένους τοὺς ὀφθαλμούς, (ἢ καὶ ἄλλος τοῦ ἐκλείει αὐτοῦ;) οἱ δὲ ἔφρουγον ἅμα δὲ ἐσπῶντο ζητῶν νὰ εὕρῃ τινὰ, ἕκαστος ἐφρόντιζε νὰ προφθάσῃ εἰς τὸν τόπον ἐκείνου. Τοῦτο τὸ παιγνίδιον σῶζεται καὶ σήμερον ὀλόκληρον, καὶ ὀνομάζεται, κρυφτὸ ἢ τυφλομουῖα.

Ἄπόρραξις. — Ἐλέγετο ἀπόρραξις, ὅτε ἐκτύπουν τὴν σφαῖραν, ὄχι πρὸς τὸν τοῖχον, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔδαφος τόσον δυνατὰ, ὥστε ἀποκρουομένη ἀνεπήδα, καὶ πάλιν τὴν ἐκτύπουν μετὰ τὴν χεῖρα εἰς τὸ ἔδαφος ὁ δὲ πλειονάκις κτυπήσας καὶ ξαναπιάσας ἐλογίζετο νικητής.

Ἄρτιάζειν. — Παιγνίδιον κοινότατον, καὶ νῦν καλούμενον μονὰ ἢ ζυγά. Ἐπαίζετο δὲ οὕτως : Ἐλάμβανέ τις λεπτοκάρυα ἢ ἄλλα πράγματα εἰς τὴν μίαν χεῖρα, καὶ κλείων αὐτὴν ἠρώτα ἄλλον «ἄρτιος ἢ περιττός εἶναι ὁ ἐν τῇ χειρὶ μου ἀριθμός ; » καὶ ἐὰν μὲν ἐπετύγχανεν ὁ ἐρωτώμενος ἐλάμβανεν αὐτὰ, εἰδὲ μὴ ἐπλήρωνεν ἄλλα τόσα.

Ἄστραγαλισμός. — Παιγνίδιον ἀρχαιότατον καὶ κοινότατον παρὰ τοῖς Ἕλλησι μέχρι τοῦδε

σωζόμενον πλὴν μετὰ πολλὰς μεταβολὰς καὶ ὡς πρὸς τὸ παίζειν καὶ ὡς πρὸς τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ σήμερον καλεῖται καὶ ὅτι σι.

Ἀφεντίνδα. — Παιγνίδιον, κατὰ τὸ ὅποιον περιέγραφον κύκλον καὶ στέκοντες μακρόθεν, ἔρριπτον ὄστρακον ὃ δὲ ῥίψας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κύκλου ἐνίκα.

Βασιλίνδα. — Παιγνίδιον κατὰ τὸ ὅποιον ἐν παιδίον γίνεται μετὰ λαχρὸν βασιλεὺς καὶ προστάζει τὰ ἄλλα.

Διαγραμμισμός. — Παιγνίδιον κατὰ τὸ ὅποιον ἐπαίζον μετὰ 60 λευκὰς καὶ μαύρας πέτρας. Ἡ δάμα εἶναι λείψανον τοῦ διαγραμμισμοῦ.

Διελκυστίνδα. — Παιγνίδιον, εἰς τὸ ὅποιον ἕκαστος τῶν παιζόντων προσεπάθει νὰ ἐλκύσῃ πρὸς τὸ μέρος του τὸν ἄλλον ἐπέκειντά τινος γραμμῆς. Καὶ τοῦτο εἶναι ἐν χρήσει τὴν σήμερον.

Ἐλκυστίνδα. — Τοῦτο ἦτο παιγνίδιον κατὰ ὅποιον ἐπήγνυον κατὰ γῆς δοκὸν τρυπημένην εἰς τὸ μέσον· διὰ δὲ τοῦ τρυπήματος διεπεράτο σχοινίον, τοῦ ὁποίου τὰς ἄκρας ἐκράτουν δύο νέοι ἔχοντες τὰ νῶτα ἐστραμμένα πρὸς τὴν δοκὸν. Ὁ δὲ ἐλκύσας διὰ τῆς βίας τὸν ἕτερον, ὥστε νὰ φέρῃ τὰ νῶτα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν δοκὸν ἐνίκα.

Ἐπιστρακισμός. — Τὰ παιδιά ἔρριπτον ἐπὶ τῶν λιμνῶν ἢ θαλασσῶν ὄστρακά τινα μόνον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος οὕτως, ὥστε τὸ ὄστρακον ἐπὶ ἄδα πολλάκις ἕως αὐτῶν ἐπιβύζετο. Ἡρώμουν τὰ πηδήματα, καὶ οὕτως τὸ ὄστρακον ἐπὶ ἄδα περισσότερον, ἐκείνος ἐνίκα.

Ἐφετίνδα ἢ Φαινίνδα. — Εἰς τοῦτο τὸ παιγνίδιον οἱ παῖδες ἐπαίζον τὴν σφαῖραν τύπτοντες ἀλλήλους, πλὴν προσεποιούντο δεικνύοντες ὅτι ἤθελον νὰ κτυπήσωσι τινα καὶ αἰφνιδίως ἐτυπτον ἄλλον.

Ἰμαντελισμός. — Ἐπαίζετο οὕτως: Ἐδίπλωνον λωρίον τι εἰς πολλὰς διπλάδας καὶ ἔπειτα ἐνέβαλλον ζυλίνην περόνην, ὃ δὲ ἐπιτυχὸν τὴν πρώτην διπλὸν τοῦ λωρίου, ἐνίκα. Τοῦτο γίνεται ἀπαράλλακτως καὶ σήμερον ἔνομαζέται λωρίον, (τουρκ) καὶ ὅτι σι.

Κυνδαλισμός. — Εἰς τὸ παιγνίδιον τοῦτο ἐπήγνυον πάσσαλον τινα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἔπειτα ἐκτύπων αὐτὸν μετὰ ἕτερον πάσσαλον, ὃ δὲ ἐκβαλὼν δι' ἐνὸς κτυπήματος ἐνίκα.

Κολλαβισμός. — Κολλαβισμὸς ἐλέγετο, ὅτε τις ἐκλείε τοὺς ὀφθαλμοὺς μετὰ τὰς ἰδίας αὐτοῦ χεῖρας, ὥστε νὰ μὴ βλέπῃ, ἢ ἐπιπτε τὰ πίστομα ἄλλος δὲ τις κτυπῶν αὐτὸν ἔλεγε, «πότερος τετύπηκε;» καὶ ἂν τὸν εὗρισκε, ἐνίκα. Καὶ τοῦτο σῴζεται τὴν σήμερον.

Ν. Π. Θ.

(Ἀκολουθεῖ).

Ἡ ΕΜΜΑ ΛΙΣΣΑΥ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Περιγράφον τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν Ἰουδαίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 20)

Περὶ τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἡμέρας, ὃ Ἐλιέζερ ἐφθάσεν εἰς τὴν πόλιν ἐνθα ἡ Ἰουλία κατέκει. Ὅτε πρῶτον ἐξῆλθε τῆς ἀμάξης ἀνῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ραββίνου Ἰωσήφ Βίλνα τὴν ὁποίαν εὐκόλως εἶδον, ἀλλ' αὐτὴ κατείχετο ὑπὸ ξένων, παρ' αὐτῶν δὲ ὁ Ἐλιέζερ ἔμαθεν ὅτι ὁ γαμβρός του κατέκει εἰς μακρινὸν καὶ ἀπόκεντρον μέρος τῆς πόλεως, πρὸς τὸν διηθύσαν. Ἐκπλαγεὶς καὶ δυσασεθηθεὶς ἐσπευσεν ἐκεῖ ἡ οἰκία ἦτο ταπεινὴ, ἐν ῥυπαρᾷ στενωπῷ καὶ ἡ γυνὴ ἦτις τοὺς ὠδήγησεν ἐκεῖ διηθύσαν αὐτοὺς εἰς τὸ ὑπερφῶν τὸ ὅποιον, εἶπεν, ἦτο ἡ κατοικία τοῦ Βίλνα, καίτοι οὗτος ὡς ἐπίστευεν αὐτὴ δὲν ἦτο ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ὁ Ἐλιέζερ μετὰ τινος δυσκολίας, ἀνῆλθε τὴν στενὴν καὶ σκοτεινὴν κλίμακα, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῆς οικογενείας του. Ἡ τρίτη κλίμαξ ἐφωτίζετο ὑπὸ σκοτεινοῦ φωτός καὶ ἀπέληγεν εἰς τὸ ὑπερφῶν. Ἡ πρώτη θύρα ἠσφαλιζέτο ὑπὸ ὑπερόγκου κλειθροῦ, ἀλλ' ἡ δευτέρα ὑπεχώρησεν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἐλιέζερ, οὕτω δὲ ἡ συνοδεία εἰσῆλθεν. Τὸ δωμάτιον ἦτο εὐτελῶς ἐπιπλωμένον, καὶ ἀνευ πυρᾶς, ἐπὶ δὲ μικρᾶς κλίνης κατέκειτο ἡ Ἰουλία ὡρᾶ καὶ ἐξηνητημένη. Ὁ πατὴρ αὐτῆς ἔστη ἐξ ὄργης, ἀλλ' ἡ Βιολέττα ὤρμησεν ἐν ἀγωνίᾳ καὶ δακρυβρεκτος εἰς τὴν κλίνην τῆς θυγατρὸς τῆς, ἦτις ἠτένεζεν ἀγρίως ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτων προσώπων ἐπὶ τινα στιγμήν, εἶτα δὲ ἐβυθίσθη ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου τῆς ἐξηνητημένη καὶ ἀναίσθητος. Ἡ ὑπηρετρία τῆς Βιολέττας, ἡλικιωμένη Ἰουδαία, ἦτις ὑπῆρξεν ἡ τροφὴ τῆς Ἰουλίας, ἐσπευσεν ἐμπρὸς νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀσθενῆ. Τὴν στιγμήν ταύτην γραῖα γυνὴ σεβασμῖα κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν εἰσῆλθε καὶ παρ' αὐτῆς ὁ Ἐλιέζερ ἐζήτησεν ἐζήτησιν αὐτὴ ἀμέσως ὁμολόγησεν ὅτι ἦτον ἡ ἀγνωστος ἐπιστολογράφος καὶ ἡ ἰδιοκτῆτις τῆς οἰκίας. Αὕτη ἔγραψεν ἐκ λόγων τῆς καθαρωτέρας φιλανθρωπίας, ἔχουσα ἀφορμὰς νὰ φοβῆται ὅτι αἱ στερήσεις τὰς ὁποίας ἡ Ἰουλία καθεκάστην ὑφίστατο θὰ κατέστρεφον τὸ ἀσθενὲς αὐτῆς σῶμα, τὸ ὅποιον ταχέως ἐθαίνεν εἰς ἐξάντησιν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης. Καίτοι ὁ Βίλνα ἦν ἀναμρισηθητῆτος πλούσιος καὶ ἐντελῶς ἱκανὸς ὥστε νὰ ἐπιτρέψῃ τῇ συζύγῳ του πολυτελεῖ βίον, ὁμῶς τὸσαῦτα ἦν ἡ φιλαργυρία καὶ γλισχρότης αὐτοῦ ὥστε ἠρνεῖτο τὰ μᾶλλον ἀναπόφευκτα.

Δεκαπέντε ἡμέραι εἶχον παρέλθει ἀφότου εἶχε γεννηθεὶ τέκνον, τὸ ὅποιον δὲν ἐπέζησεν ἐπὶ μακρόν, ἢ ἡ ἀσθενὴς μήτηρ οὐδὲ πυρᾶν ἐπατρέπετο νὰ ἀνάψῃ, μεθ' ὅλην τὴν δριμύτητα τοῦ ψυχός. Ἡ κυρία Αὐστίν ἐπέρανε τὴν ἀφήγησιν ταύτην διὰ τῆς παρατηρήσεως ὅτι αὕτη κρύφα ἐπεσκεπτετο καὶ παρεμύθει

τὴν ἀσθενῆ, ἀλλ' ὁ Βίλνα δὲν ἤθελε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν προσέγγισιν αὐτῆς ὅτε ἦτον ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἡ Ἰουλία δὲν ἠδύνατο νὰ πεισθῇ νὰ ἐγγίσῃ θρηπτικὴν τροφήν ἐὰν αὕτη παρεσκευάζετο ὑπὸ χριστιανοῦ. Ἡ ἐπιμελὴς περιποίησις τῆς Βιολέττας καὶ τῆς ὑπηρετρίας τῆς Μιριάμ ἐκάνερον τὴν λειποθυμήσαν Ἰουλίαν, καὶ ἀνακουφισθεῖσα ὑπὸ ἀφθόνου ῥοῆς δακρῶν, ἠδυνήθη νὰ χαιρετήσῃ τὴν οικογενεὶάν τῆς καὶ προσεπάθη νὰ καταπραύνη τὴν ὄργην τοῦ θυμωθέντος πατρὸς τῆς. Ἀλλ' οὗτος οὐδόλως ἤθελε νὰ προσέξῃ εἰς αὐτὴν, καὶ ἀνέμενε ἀνυπομονῶς τὴν ἐπάνοδον τοῦ χαμερμούς συζύγου τῆς. Ἐν τούτῳ, τῇ διαταγῇ αὐτοῦ ἀνήθη ἡ δερμάστρα ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν του, καὶ τὸ τέιον προητομαζέτο ὑπὸ τῆς Κ. Αὐστίν, ὅταν ὁ Βίλνα ἐπέστρεψεν. Ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ἀπροσδοκῆτων καὶ οὐδόλως ποθυμῶντων ξένων του, ἐπὶ στιγμήν ὠπισθοπόρησεν ἐν φαινομένῳ συγχύσει· ἀλλὰ ταχέως ἀναλαβὼν ἐκ τῆς συγχύσεως, προὐχώρησε καὶ προσέφερε τὸν συνῆθη χαιρετισμὸν εἰς τὸν Ἐλιέζερ. Ὁ χαιρετισμὸς οὗτος καλούμενος Σύλαμ Ἀλιχάμ ἦτο «Βίρην ἐπὶ σὲ», γίνεται διὰ τῆς τάσεως τῆς δεξιᾶς χειρὸς πρὸς τὸν χαιρετῶμενον. Τοῦτον ὁμῶς ἀπέκρουσεν ὁ Ἐλιέζερ ὀργίλως, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ εὐμένης Βιολέττα ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ὅταν οὗτος ἐπειραθῆ νὰ τὴν χαιρετήσῃ. Ἡ εἰσοδος τῆς Κ. Αὐστίν μετὰ τοῦ δίσκου ἐρ' οὐ ἦν τεθειμένον τὸ τέιον διέκοψεν ἐπὶ στιγμήν τὴν ἐγειραμένην ἐριδα· ἀλλ' ἀφοῦ οἱ κεκαμηκότες ὁδοιπόροι ἔλαβον ἀναψυχὴν καὶ ἡ ἀγαθὴ γυνὴ εἶχεν ἀποσυρθῆ, ὁ Ἐλιέζερ μετ' ὅσον ἦν αὐτῷ δυνατόν ἤσυχον τρόπον, ἐζήτησεν ἐζήτησιν παρὰ τοῦ Βίλνα περὶ τῶν λόγων δι' οὓς ἐνοίκιασε τὴν οἰκίαν του, καὶ ἐστέρησεν οὕτω τῶν συνῆθων ἀναγκαίων γυναῖκα εἰθισμένην εἰς τὴν ἀπολαυσιν πάσης περιποιησεως τὴν ὁποίαν ἡ ἀφθονία δύναται νὰ χορηγήσῃ καὶ ἦτις ἔφερεν αὐτῷ σημαντικὸν μέρος χρημάτων καὶ πολυτίμων κοσμημάτων. Εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα ὁ Βίλνα ψυχρῶς ἀπάντησεν ὅτι εἰς οὐδὲνα ὄφειλε λόγον περὶ τούτου· ἡ πολυτέλεια τῆς ὁποίας ἀπέλαυσεν ἡ Ἰουλία Λίσσαυ οὐδεμίαν σχέσιν εἶχε πρὸς τὸν τρόπον τοῦ ζῆν τὸν κατὰ τὴν ἰουδαίαν τῆς Ἰουλίας Βίλνα. Ἐὰν ὁμῶς ὁ Ἐλιέζερ ἐπρωτίμα νὰ πληρώσῃ αὐτῷ ἐτήσιον ποσόν, τὸ ὅποιον καὶ ἐπροσδιώρισεν, ἠδύνατο νὰ λάβῃ ὅπως τὴν θυγατέρα του ἅμα ὡς ἤθελε νομίσει ἀναγκαῖον. Οὐδόλως ὁμῶς ὁ ἀρχεὶος φιλάργυρος συγκατένευσε νὰ λύσῃ τὸν δεσμὸν τῆς Ἰουλίας διὰ διαζυγίου· ἐὰν δὲ δὲν παρεδέχετο τοὺς ὄρους τούτους ἠπέλθε τὸν Ἐλιέζερ ὅτι ἤθελεν ἐπιβιβασθῆ διὰ τὴν Πολωνίαν, ὅπως μὴ εὐρεθῆ πάλιν εἰς τὴν θῆσιν νὰ ἴδῃ τόσον δυσάρεστους ἐπισκέπτας. Ἡ τελευταία αὐτῆς νύξις ἔσχε τοιοῦτον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῆς Βιολέττας ὥστε ὁ Ἐλιέζερ ἐπὶ τέλους ἦλθεν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ ἀναξίου ὄντος καὶ συνέφωνησε νὰ πληρώσῃ τὸ συμφωνηθὲν ποσόν καθ' ἐξαμηνίαν ὑπὸ τὸν ὄρον ἡ Ἰουλία νὰ κατοικῇ πάντοτε ὑπὸ τὴν πατρικὴν στέγην καὶ ὁ Βίλνα νὰ μὴ πειραθῇ ποτὲ νὰ ἐπισκεθῆ

ἢ γράψῃ εἰς αὐτὴν. Ἡ νύξ εἶχε ἱκανῶς προχωρήσει πρὸς τὴν λήξεω τῆς ἐριδος, ὅταν ἡ φιλόζενος Κ. Αὐστίν προσήνεγκε κλίνας διὰ τοὺς ξένους, τὰς ὁποίας εὐγνωμόνως ἐδέχθησαν, ἀλλ' οὐδόλως ἡ Μιριάμ ἐπέθετο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ δωμάτιον τῆς ἀγαπητῆς αὐτῆς κυρίας. Ὀλίγων ἡμερῶν περιποιήσεως καὶ κατὰ τὴν τροφήν κατέστησαν ἱκανὴν τὴν Ἰουλίαν νὰ κινηθῆ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς ὠδήγησεν αὐτὴν εἰς δωμάτια τὰ ὁποία ἐνοίκιασεν εἰς τὴν οἰκίαν σεβαστῆς Ἰουδαϊκῆς οικογενείας ἕως αὐτῆς ἰσχυρῆς νὰ ἀντίσχη εἰς ὁδοιπορίαν καὶ μεταβῆ εἰς τὴν πόλιν. Ἡ ἐπομένη αὐτοῦ φροντίς ἦτο ν' ἀνταμείψῃ τὴν Κ. Αὐστίν, ἀλλὰ δὲν ἤθελε αὐτὴ νὰ δεχθῆ τι παρ' αὐτοῦ, διακρῖτουσα ἐαυτὴν ἱκανῶς ἀνταμειφθεῖσαν ἐκ τῆς βελτιώσεως τῆς ὑγείας τῆς Ἰουλίας.

Ἡ ἀγέρωχος καρδιά καὶ προληπτικὴ διάνοια τοῦ Ἐλιέζερ ἀνεστατάθη ἐπὶ τῇ μόνῃ ἰδέᾳ ὅτι ὀφείλει ὑποχρέωσιν εἰς Ναζωραίων, καὶ ἐξηκολούθησεν ἐπιμένων, ἕως αὐτῆς ἀπῆντησεν ὅτι δὲν ἤθελε νὰ πληρωθῆ διὰ πράξιν φιλανθρωπίας πραττομένην ἐν ὀνόματι καὶ χάριν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο τὸ ὄνομα τὸ ὅποιον ἐμίσει ἐτελείωσεν ἀμέσως τὴν ἐριδα, διότι ὁ δεισιδαίμων Ἰουδαῖος δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ τοσοῦτον ἀσεβεῖς λέξεις, καὶ ταχέως ἐγκατέλιπε αὐτὴν ὅπως μὴ ἀκούσῃ πλέον αὐτῆς.

Οἱ Ἰουδαῖοι μετὰ τῶν ὁποίων ἡ οικογένεια τοῦ Λίσσαυ κατέκειτο προσωρινῶς εὐγνωμόνησαν διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἐλιέζερ, διότι δὲν εἶχον τὸ μέσον νὰ λάβωσι ζωικὴν τροφήν εἰμὴ μόνον ἐκ Πλυμούθης, ἀπεχούσης δώδεκα μίλια καὶ οὗτος εἶχε τὴν ἀδειαν νὰ φονεύῃ ζῶα καὶ ἔφερεν αὐτὴν μεθ' ἑαυτοῦ μετὰ τὴν μάχαιραν ἢ ἐπετρέπετο νὰ γίνῃ χρήσις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι οἵτινες δὲν ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ φονεύωσι ζῶα πρὸς τροφήν κατοικοῦσιν εἰς μακρινὸν μέρος, ὑποφέρουσι πολλὰς στερήσεις, διότι εἰσὶν ἠναγκασμένοι νὰ τὴν προμηθεύωνται ἐξ ἀπομακρυσμένων μερῶν ἀντὶ ἀδράς δαπάνης. Εἰς τοιοῦτους ἐπομένως ἡ ἀριεὶς προσώπου ἔχοντος τὴν ποθυμῶν ἀδειαν εἶναι εὐπρόσδεκτος ἐπίσκεψις. Ὀλίγοι Ἰουδαῖοι ἔχουσι τὴν τοιαύτην ἀδειαν αὐτὴ εἶναι θρησκευτικὴ τελετὴ, καὶ ἀπαιτεῖ ραββινικὰς καὶ κατὰ παράδοσιν γνώσεις. Τὰ ὀπίσθια τοῦ ζώου οἱ Ἰουδαῖοι δὲν μεταχειρίζονται καίτοι ἰδιαιτέρων μερῶν ἐκ τούτων δύναται νὰ γίνῃ χρήσις ὅταν φλέβες τινες ἐξαχθῶσιν.

Τρεῖς ἐβδομάδες παρήλθον πρὶν ἢ ἱκανῶς ἀναλάβῃ ἡ Ἰουλία ὥστε νὰ ἐπιστρέψῃ. Τὴν πρῶτην τῆς ἀναχωρήσεως τῶν, ὁ Βίλνα ἐζήτησεν ἰδιαιτέρων ἀκρόασιν παρὰ τῆς συζύγου του. Τί ἐγένετο ἐν τῇ συνεντεύξει ἐκείνῃ, διαρκεσάση ὥρας τινάς, οὐδόλως ἐγνώσθη μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ Ἰουλία ἔπνεε τὰ λείψα, τὸ ὅποιον τότε μόνον εἰς τὸν πατέρα αὐτῆς ἀνεκινώθη. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἀποχῆς ἐκείνης μελαγχολία κατέλαβε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, ἦτο πάντοτε πένθιμος ἀφρημένη καὶ δειμαλέα ἐγκαταλείψασα

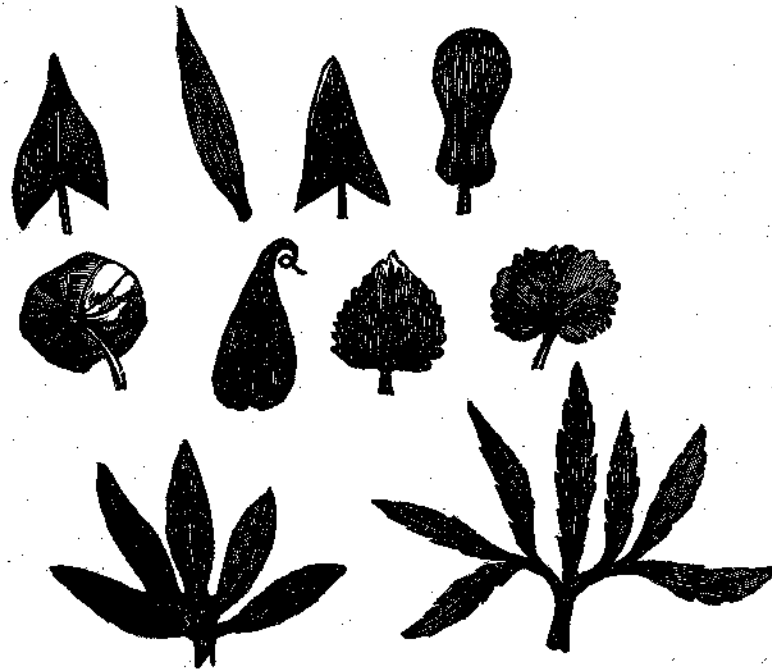
δὲ τὴν κοινωνίαν, τοσοῦτον ὅσον καὶ ἡ μάμμη αὐτῆς Λεῖλα, ἐφαίνετο ἀπορροφηθεῖσα εἰς θρησκευτικὰς τελετὰς καὶ αὐστηρότητας αἰτινὰς καθεκάστην ἀφήρουν ἰσχὺν ἀπὸ τοῦ ἀσθενοῦς αὐτῆς σώματος καὶ ἠπειλοῦν νὰ κόψωσι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὸ εὐθραυστον νῆμα τῆς ἀσθενοῦς αὐτῆς ὑπάρξεως, οὐδὲ οἰαδῆποτε παράκλησις ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ ὥστε αὐτὴ νὰ διακόψῃ τὴν αὐστηρότητα ἣτις ἔφερον αὐτὴν εἰς αὐτοθυσίαν.

Ἐπιστροφῆς τῆς οἰκογενείας ἐκ τοῦ Δεθονσχαίρ, ὁ Ἐλιέζερ εὗρεν ἔγγραφον παράστασιν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἄννης, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ νὰ θέσῃ τὴν Ἐμμαν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Κ. Ρώσσελ. Τὸ ἔγγραφον ὑπεγράφη ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Ῥαβίνου Κόλμαρ ὅστις ἐν ὑστερογράφῳ εἰδοποιεῖ αὐτὸν περὶ τῶν κακῶν συνεπειῶν αἰτινὰς ἠδύνατο βεβαίως νὰ προκύψωσιν· ἀλλὰ τὸ ἔγγραφον οὐδὲν ἕτερον ἔσχεν ἀπο-

ωραιότητος αὐτῶν. Ὅταν ὁ χειμὼν παρέλθῃ πόσον θελκτικὸν δι' ἡμᾶς εἶναι νὰ θεώμεθα τὰ δένδρα καὶ τὰ φυτὰ ἐξάγοντα τὰ φύλλα των. Τὸ χλωρὸν αὐτῶν πράσινον χρῶμα εἶναι ἀληθὴς τροφή τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν.

Ἐνθυμίσθε ὅτι εἶπομεν περὶ τῶν ποικίλων σχημάτων τῶν ἀνθέων. Ὁ πλάστης ἐποίησε τὴν αὐτὴν ποικιλίαν εἰς τὰ σχήματα τῶν φύλλων. Ἐπιθυμεῖ νὰ ποιῇ ὡραία πράγματα εἰς μεγάλην ποικιλίαν χάριν ἡμῶν. Ἐνταῦθα παραθέτομεν σχήματά τινα φύλλων, ὅπως δεῖξωμεν τινὰ τῶν ποικίλων αὐτῶν εἰδῶν.

Τὰ διάφορα σχήματα τῶν φύλλων δέον νὰ κινῶσι τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν. Πολλοὶ οὐδὲ ὧς φροντίζουσι περὶ τούτου, καὶ ἐπομένως οὔτε δύνανται νὰ διαγινώσκωσι ἐκ τινος δένδρου ἕκαστον τῶν φύλλων προέρχεται. Ἡ ἐπισταμένη ἐξέτασις τῶν φύλλων καὶ ἡ



τέλεσμα ἐπὶ τοῦ Ἐλιέζερ ἢ νὰ κρατῶν ἐν αὐτῷ τὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ οὐδὲ ὧς ἀπῆντησεν, ἀλλ' ἔκαμε τὰς ἀναγκαίας προετοιμασίας νὰ ἀποστείλῃ τὴν Ἐμμαν εἰς τὸ σχολεῖον μετὰ τὴν λήξιν τῶν διακοπῶν. (ἀκολουθεῖ).

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΙΣΤ'.

Τὰ σχήματα τῶν φύλλων.

Πολλὰ δένδρα καὶ θάμνοι ἀπογυμνοῦνται πάντων τῶν φύλλων αὐτῶν τὸ θέρος, καὶ μένουσι ψιλὰ μέχρι τῆς παρελεύσεως τοῦ χειμῶνος. Θὰ ἠσθάνομεθα λύπην ἐὰν ἔμενον ἀνευ φύλλων κατ' ὄλον τὸ ἔτος. Μία χρῆσις τῶν φύλλων εἶναι νὰ εὐαρεστῶσι ἡμᾶς διὰ τῆς

ἀνεύρεσις τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου εἶναι ἐνδιαφέρουσα ἔρευνα. Τὰ φύλλα δὲν εἶναι μόνον ὅπως τέρπωσι τὴν ὕρασιν ἡμῶν ἀλλὰ χρησιμεύουσιν ὅπως δι' αὐτῶν διαγινώσκῃ τις τὸ εἶδος τοῦ δένδρου εἰς ὃ ἀνήκουσιν.

Κατὰ τὸ «Ἀθηναῖον» τοῦ Λονδίνου ὁ Δρ. Σχλίεμαν προτίθεται ν' ἀνασκάψῃ τὸν Ὄρχομενὸν κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χειμῶνα λαβὼν τὴν περὶ τούτου ἀδειαν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ὅσον οὕτω ἐκδοθήσεται καὶ τὸ σπουδαῖον αὐτοῦ ἔργον ὁ «Ἴλιος» τὸ ὁποῖον πλὴν τῆς ἐνδιαφερούσης ὕλης θέλει περιέχει καὶ μέγιστον ἀριθμὸν εἰκονογραφῶν.

Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Κόρη ἀγνή μονάκριβο τῆς μάνας σου στολίδι,
Ποῦ μὲς σὲ χίλια βάρσανα σ' ἀνάθρεψε τοῦ κόσμου
Καὶ ἀγγυπνῶντας κάθουσαν σιμά σου 'στὸ σκοτειδί
Μήπως ἐσὲ στυσθὴ ἡ ζωὴ κ' ἐμέτανε τὸ φῶς μου.
Τῆς μάνας ἐποιος τὸν καῦμό τὸν πόνο δὲν γνωρίζει,
Ποτέ του δὲν ἐδάκρυσε ποτέ του δὲν βαγίξει.

«Θεὲ μου τοῦ κόσμου Κύριε δεσπότα τῆς ψυχῆς μας,
»Σὺ ποῦ τὸ φῶς ἐχάρισες 'σ' τὰ πλάσματά σου εἰλα,
»Ποῦ μὲ ψωμάκι καὶ νερὸ αὐξάνεις τὴ ζωὴ μας
»Καὶ τοὺς καρποὺς μᾶς ἔδωκες καὶ ἀνθη μυροβόλα,
»Ω! τ' ἀγαθὰ σου πάντοτε εἰς τοὺς καλοὺς γονεῖς μου
»Νὰ δίδῃς πλάστα μου π' ἀκούς αὐτὴ τὴν προσευχὴ μου.»



Ἐλα παιδί μου σταύρωσε τὰ δύο σου τὰ χεράκια,
Κ' ἐδῶ σιμά γονάτισε εἰς τὴ μανούλα πάλῃ
Καὶ μὲ σκυμμένο πρόσωπο τοῦ Πλάστου τραγουδάκια
Ἡ λιγερὴ σου ἡ φωνὴ γιὰ προσευχὴ νὰ ψάλλῃ.
Χαρὰ 'σ' τῆς μάνας τὰ μικρὰ ποῦ μάθανε παιδάκια,
Τέτοια νὰ ψάλλουν τ' οὐρανοῦ μονάχα τραγουδάκια.

Πῶσα παιδιὰ ἀπὸ τὰ σᾶς ποῦ τῶρ' αὐτὰ διαβάξουν
Καὶ προσευχὴ δὲν μάθανε νὰ κάνουν κάθε βράδυ
Δὲν τοὺς βαγίξῃτ' ἡ καρδιά καὶ δὲν ἀναστινάξουν,
Ὅταν προβάινει τ' οὐρανοῦ τὸ ἄγριο σκιστάδι,
»Ω! μάθετε τὸν Πλάστη μας μικροὶ νὰ εὐγνωμονῆτε
Μήπως μεγάλοι μιά φορά πολὺ μετανοήτε.

Ν. ΗΓΓΑΣΗΣ.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Τηλέφωνο του Αμερικανού Gower.

Τίς ποτε ήθελεν φαντασθή ότι ο άνθρωπος νούς ήδύνατο να εφεύρη μέσον δι' ου να δύναται να μεταδίδη ζώσαν αύτου την φωνήν, εις όλαν δήποτε απόστασιν, και μολαταύτα το τοιοῦτον κατορθώθη σήμερον· δυνάμεθα να συνομιλώμεν ως εν τῷ αὐτῷ δωματίῳ, μετὰ τοῦ φίλου, ἱατροῦ, ὑπαλλήλου εις όλαν δήποτε ὥραν, και αὐτῆς τῆς νυκτός, διὰ μέσου ἀπλουστάτου & ὀλιγοδάπανου ἐκ τῆς οικίας μας. Σήμερον ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ, και Ἀμερικῇ τὸ μηχανημα τοῦτο ἔλαβεν σπουδαιοτάτας ἐφαρμογὰς.

Ὅτε κατὰ τὸ 1877 ὁ Graham Bell ἐπιτόνησεν τὸ πρῶτον τηλέφωνον, πολλοὶ τῶν φυσικῶν ἐσπευσαν ὅπως μελετήσωσιν τὸ ὄργανον τοῦτο, και ἐπιφέρουσι τελειοποιήσιν ὡς πρὸς τὴν μετάδοσιν τῆς φωνῆς.

Δὲν ἐβράδυνον να τελειώσωσι τοῦτο ὁ Γερμανὸς Helmholtz κατέρησε να χρησιμοποιήσῃ αὐτὸ διὰ τὴν μετάδοσιν τῶν μουσικῶν ἤχων, ἐκ τῶν διαφόρων θεάτρων δι' εἰδικῶν μηχανήματος ὑπ' αὐτοῦ ἐπενοηθέντος. Κατόπιν ὁ Gray ἐπαρουσίασεν εις τὴν ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν ἕτερον σύστημα τηλεφώνου πολὺ ὁμοιάζοντος πρὸς κλειδοκύμβαλον, τὸ ὅποιον ήδύνατο να μεταδίδῃ ἠχηρὰν φωνήν μόνον εις μικρὰς ἀποστάσεις.

Ὅλων τῶν ἄνω περιγραφέντων τηλεφώνων, ἡ φωνὴ ἦτο πάντοτε ἐλλειπὴς, και δὲν ήδύνατο να μεταφέρωσι σειρὰν ὁμιλίας ἀλλὰ μόνον συνεχεῖς φωνάς.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἔλυσεν ὁ Ἀμερικανὸς Gower δι' εἰδικῶν μηχανήματος ἐντελεστάτου κατὰ πολὺ, ὑπ' αὐτοῦ ἐφευρεθέντος. Διὰ τοῦ τηλεφώνου τοῦ Gower δυνάμεθα εὐκρινέστατα να συνομιλώμεν εις πολὺ μακροτέρας ἀποστάσεις.

Τὴν σήμερον ἅπανα ἡ πόλις τῶν Παρισίων συνεδέθη κατὰλλήλως διὰ τηλεφώνων, και ἕκαστος ἐκ τῆς οικίας του δύναται να συνομιλῇ μετὰ ἱατροῦ του, ὑπαλλήλου του, εις όλαν δήποτε ὥραν, ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ, ὡς ἐξῆς :

Ἐπάρχει εις σταθμὸς κεντρικὸς εις τὸν ὅποιον γίνονται συνδρομηταὶ ὅσοι τῶν κατοίκων θέλουσι (τοιούτοι σταθμοὶ δύναται να ὑπάρχωσι πολλοὶ). Ἐκαστῇ οἰκίᾳ συνδρομητοῦ συνδέεται μετὰ τοῦ σταθμοῦ δι' ἐνός τηλεγραφικοῦ σύματος τοῦ ὅποιου τὰ ἄκρα συνδέονται διὰ τοῦ μηχανήματος τοῦ τηλεφώνου. Ἐν τῷ σταθμῷ δὲ ὑπάρχει πίναξ ἔνθα εἰσὶ γεγραμμένοι οἱ συνδεδεμένοι συνδρομηταὶ και οἵτινες χαρακτηρίζονται δι' ἐνός ἀριθμοῦ· με τοιούτους πίνακας εἶναι ἐφοδιασμένοι πάντες οἱ συνδρομηταὶ, και ἕκαστος νέος ἐγγραφόμενος προστίθεται διὰ τοῦ ὑπαλλήλου εις τοὺς πίνακας τούτους.

Ἐπιθέσωμεν ὅτι ἐπιθυμῶ να συνδιαλεχθῶ μετὰ τοῦ ἱατροῦ μου, ὅστις φέρει τὸν ἀριθμὸν ὑποθέτομεν 45· εἰδοποιῶ τὸν σταθμὸν ἵνα με συνδέσει μετὰ τοῦ ζητουμένου ἀριθμοῦ. Οὗτος εἰδοποιεῖ τὸν ἀριθμὸν 45

ὅτι ζητεῖται παρὰ τοῦ 15 πχ. ἀριθμοῦ, ἅμα λάβει τὴν ἀπάντησιν, εἰδοποιεῖ τὸν 15 ὅτι εἶναι ἔτοιμος εις ἀκρόασιν. Τότε ὁ ὑπάλληλος διὰ κατὰλλήλου μηχανήματος θέτει εις συγκοινωνίαν τὸν ἀριθμὸν 15 μετὰ τοῦ 45, και ἀμέσως ἀρχίζει ἡ συνδιάλεξις χωρὶς ποσῶς να λαμβάνῃ γνώσιν ὁ σταθμὸς ἢ προσταμασία τῆς συνδιαλέξεως δὲν διαρκεῖ πλέον τῶν 3—4 λεπτῶν, καθ' ὅτι οἱ ὑπάλληλοι νυχθημερὸν εἶναι ἀγρυπνοὶ, και πρόθυμοι κατὰ τὰς εἰδοποιήσεις.

Ἐκ τούτου βλέπομεν εις ποῖον σημειὸν ἐφθάσε ἡ ἐπίνοια τοῦ ἀνθρώπου, ἀντὶ εὐτελεστάτης τιμῆς κατ' ἔτος διδομένης, δυνάμεθα να ὁμιλώμεν, και συνενοῶμεθα χωρὶς ποσῶς να λαμβάνωμεν τὸν κόπον να μεταβαίνωμεν παρ' αὐτοῖς.

Ἐλπίζεται ὅτι ἐντός ὀλίγου, και ἡ πρωτεύουσα μετὰ τοῦ Πειραιῶς θὰ συνδεθῇ δι' αὐτοῦ, τὸ ὅποιον μεγάλως θέλει ὠφελῆσει τὸν ἐμπορικὸν και βιομηχανικὸν κλάδον.

ΣΠΥΡ. Γ. ΚΟΚΟΛΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑΙ.

Ἡμέραν τινα γέρον ἱερεὺς, ἐφημέριος τοῦ Ἁγίου Δονάτου, πολλῶν ἀνδρῶν ἰδὼν ἄστεα και νόον μοι εἶπε μεταξὺ ἄλλων ἀναφερομένων εις τὴν παροικίαν τοῦ Ἁγ. Δονάτου, ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν, γινόμενων ἐσωτερικῶν τινῶν μεταβολῶν πρὸς διάνοξιν παχυτάτου τοῖχου, οἱ ἐργάται αἰφνης εὗρον σκελετὸν ἀνθρώπου ὄρθιον ἐκτισμένον ἐν τῷ τοίχῳ. Ἦτο ἐνδεδυμένος με ἱματισμὸν τοῦ ἔτους 1620—40, γνωστὸν ἐκ περιγραφῶν και ἀρχαίων ζωγραφιῶν τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Τὰ ἐνδύματα εἶχον ἐν μέρει καταρρεῦσαι, ὁ σκελετὸς ἔλαβε τὴν μορφήν ξηρᾶς μωμίας μόνον δὲ ἐκ τῶν καλῶς διατηρουμένων ὀδόντων και τῶν καστανῶν τριχῶν ήδύνατό τις να εἰκάσῃ ὅτι ἀπέθανεν ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔφερε πλατύγυρον πῖλον, ὡς ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς εἰκόνης τοῦ Καρόλου τοῦ Α' τῆς Ἀγγλίας. Εἰς τῶν ἐργατῶν ἔλαβε τὸν πῖλον και τὸν ἐρόρει ἐωσοῦ εἶχε φθαρῆ. Οὐδεμίαν ἐγένετο δικαστικὴ ἔρευνα. Ὁ γηραιὸς ἱερεὺς εἶπεν ὅτι ὑπῆρχε παράδοσις, ὅτι ὁ σκελετὸς ἐκεῖνος ἀνήκεν εις πρόσωπον τὸ ὅποιον εἶχε φονεῦθῃ παρὰ τοῦ τότε κατοικοῦντος ἐν τῇ οἰκίᾳ μαρκησίου ὑποπτευθέντος αὐτὸν ὡς ἐπιβουλεύομενον τὴν τιμὴν του.

Μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν καλοῦ καιροῦ και εὐχαριστῶν ἐκδρομῶν ἐπῆλθον και βροχαί, ὥστε δὲν ήδύναμεθα να ἐξελθῶμεν τῆς οικίας, αὐτῷ δὲ ἐλάβομεν τὸν καιρὸν να περιέλθωμεν αὐτὴν καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Εὗρομεν πολλὰς ἀρχαίας εἰκόνας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κειμένας και ἐστραμμένας πρὸς τὸν τοίχον, τὸ πλεῖστον ἁγίους, θεὰς και εἰκονογραφίας μικρᾶς ἀξίας και ἐν κακῇ καταστάσει. Μία τοῦτων ὅμως ἦτο πράγματι καλὴ εἰκὼν καίτοι δὲ ἐφθαρμένη και ἐσχισμένη και σχοτεινὴ ὡς ἐκ τοῦ χρόνου και τῆς ἀκηδείας, ἐποίησέ μοι μεγάλην ἐντύπωσιν. Ἦτο εἰκὼν πλήρους μεγέθους νεαρᾶς γυναικὸς ἐν τῷ γραφικῷ ἐνδύματι

τῆς 17ης ἑκατονταετηρίδος και ἐξ ὧν ήδύνατό τις να διακρίνῃ ἐκ τοῦ προσώπου, τῶν ὠραίων χαρακτηριστικῶν και τῶν ἐξόχων λαμπρῶν και ἐκφραστικῶν ὀφθαλμῶν μοι ἀνέμνησεν ἀμέσως λαμπρὰς εἰκόνας τοῦ Van Dyck ἐν τινι παλατίῳ τῆς Γενούης. Τὸ ὄνομα τῆς κυρίας, ἡ χρονολογία και τὸ ὄνομα τοῦ ζωγράφου εἶχον ἐντελῶς και μετ' ἐπιμελείας ἀποξεσθῆ. Ὅταν ἐφείλκυσα τὴν προσοχὴν τοῦ μαρκησίου εις τὴν εἰκόνα προσεῖδεν εις αὐτὴν μετὰ συγκεχυμένης ὄψεως, παρετήρησε δὲ ὅτι πιθανῶς ἦτο φαντασίας εἰκὼν και τὴν ἐστρεψε πρὸς τὸν τοίχον. Μίαν στιγμὴν μετέπειτα ἠνοιξεν ἐρμάριον πλήρες βιβλίων και μοι εἶπε ὅτι ἐπειδὴ εἶχον κλίσιν εις ἐξέτασιν ἀρχαίων βιβλίων ήδύναμην να τὰ ἐρευνήσω και να κρατήσω ὅσα ἐξ αὐτῶν ἔκρινα ἀξία λόγου.

Ἡ ἐργασία τῆς ἀναγνώσεως τῶν τίτλων τῶν βιβλίων τῆς διαλογῆς και μεταβίβασεως αὐτῶν ἀπὸ τοῦ δωματίου εις τὸ δωμάτιον τοῦ ὕπνου κατηνάλωσε πλέον τῆς ὥρας. Τότε ἐκάθησα ἐπὶ τοῦ πατώματος με δύο κηρία και τὰ βιβλία μου και ἐξηκολούθησα τὴν ἔρευναν. Αἰφνης ἀκούω ἐλαφρὸν κρότον ὡς μεταξίνης ἐσθῆτος και ἐνῶ ἐξήταζον τὰ βιβλία μου, καθαρῶς εἶδον μορφήν γυναικὸς ἐν λευκῇ ἐσθῆτι βραδέως βαίνουσαν κύκλω τοῦ δωματίου, ψαύουσαν τὸν τοίχον διὰ τῶν χειρῶν, ὥσανεἰ ἐζήτηε ἰδιαιτέρῳ τι μέρος αὐτοῦ. Ἡ πρώτη μου ἐντύπωσις ἦτον ὅτι τοῦτο ἐγένετο χάριν παιδιᾶς πρὸς δοκιμασίαν τῶν νεύρων μου, ἐφευρεθείσης παρὰ τινος τῶν ξενιζομένων. Ὡς συνήθως εἶχον κλειδώσει τὸ δωματίον. Ἀλλὰ ὁμολογῶ ὅτι αἱ τρίχες μου ἠνωρθώθησαν και ἡ φωνὴ μου ἐκόπη· ἐπροσπάθουν να λαλήσω και δὲν ήδύναμην. Ἐπὶ τέλους ἐκινήθην τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ μορφή ἐστράφη πρὸς ἐμὲ και εἶδον ἀμέσως εἰκόνα ὁμοίαν πρὸς τὴν τοῦ ἀρχαίου δωματίου· ὁμοία ἐσθῆς, ὁμοιον πρόσωπον, ἐγκόλπιον, κασταναὶ τρίχας και διαστίλβοντας ὀφθαλμοὺς μετὰ πυρετώδους και μελαγχολικῆς ἐκφράσεως. Ἀνηγέρθην ἐπὶ τῶν ποδῶν μου οὕτω δὲ πρᾶττων ἀνέτρεψα και ἐσθεσα τὰς λαμπάδας. Δὲν εἶχον κλείσει τὰ ἐξώφυλλα τῶν παραθύρων· ἐκ τοῦ ἀμυδροῦ φωτός τοῦ ἐξωθεν ἐρχόμενου εἶδον τὴν μορφήν ἀποχωρούσαν βαθμηδὸν τοῦ τοίχου και ἀφανισθείσαν ἐν τῇ κλίνῃ—μεγάλῃ κλίνῃ τῆς 17ης ἑκατονταετηρίδος.

Ἐμεινα ἐπὶ τινα χρόνον ἐκθαμβος και ἐνεὸς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου ἐωσοῦ τέλος ἀπεφάσισα να κατακλιθῶ βυθισθεὶς εις βαθὴν ὕπνον. Τὴν πρῶταν ἐγερεθεὶς, και ἐνδύομενος εὗρον ἐπὶ τοῦ πατώματος μικρὸν ἐγκόλπιον τὸ ὅποιον κατὰ τὴν ὥραν τοῦ προγεύματος ἐνεχείρισα εις τὸν μαρκησιον. Οὗτος ἐκπλαγείς μοι τὸ ἐπέστρεψεν εἰπὼν ὅτι μοι δωρεῖ αὐτὸ ὡς ἐνθύμησιν τῆς ἐπισκέψεώς μου ἐν Ἀγ. Δονάτῳ. Τὸ ἐγκόλπιον προφανῶς ἀνήκεν εις τὴν μορφήν ἧτις διήλθε διὰ τοῦ τοίχου τοῦ δωματίου μου ὡς σκιά.

(Ἐκ τοῦ Λονδινείου α' Ἀθηναίου).

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ὁ μὴν οὗτος εις τὸ λατινικὸν μηνολόγιον ἐκαλεῖτο Quintilis και ἦτο, κατὰ τὴν σημασίαν τοῦ ὀνόματος ὁ πέμπτος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ, συνισταμένου ἀπὸ δέκα μόνον μηνῶν ἕως οὗ ὁ Μάρκος Ἀντώνιος μετωνόμασεν αὐτὸν Ἰούλιον, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος γεννηθέντος τὴν 4 τοῦ μηνὸς τούτου.

Τὴν 11—23ην ἐμβαίνει ὁ ἥλιος εις τὸν λέοντα. Ὅθεν εις τὰς πλείοτέρας ἀλληγορικὰς παραστάσεις τοῦ μηνὸς τούτου εἰκονίζεται και λέων. Τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τὴν 21ην Ἰουλίου μέχρι τῆς 30ης Ἰουλίου ὀνομάζεται Κυνάδες Ἡμέραι, καθότι ὁ εις τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Μείζονος Κυνὸς λαμπρὸς ἀστήρ, ὁ καλούμενος Σείριος ἢ Κόκυν, συνανατέλλει με τὸν ἥλιον περὶ τὸν καιρὸν τούτον. Οἱ ἀρχαῖοι ἐδόξαζον ὅτι ἡ κακοήθης ἐπιρροὴ τοῦ ἀστέρος τούτου εις συζυγίαν ὄντος με τὸν ἥλιον ἐκαμνε τὴν θάλασσαν να βράζῃ, τὸν οἶνον να δξυνίζῃ, τοὺς κύνας να πάσχωσιν ἐξ ὑδροφοβίας και ὅλα τὰ ζῶα ν' ἀποναρκῶνται, ἐνῶ εις τοὺς ἀνθρώπους ἐπέφερε πυρετοὺς και ἄλλας κακοήθεις ἀσθενείας· ἦδη διεσκαδέσθησαν μὲν αἱ ὑπεροβολικαὶ αὐταὶ και ἀτοποι ἰδέαι· ἀλλ' εἰσέτι διαλογιζόμεθα τὸν τρόπον τῶν Κυνάδων ἡμερῶν, τὴν θερμότητα.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ὁ μὴν οὗτος ἐπεκλήθη Αὐγουστος διότι κατ' αὐτὸν ὁ αὐτοκράτωρ Αὐγουστος ἔσχε πολλακίς εὐνοῦν τὴν τύχην εις τὰς μάχας. Ἀρχαιότερον ἐκαλεῖτο Sextilis δηλ. ἕκτος διότι τότε ὁ ἐνιαυτὸς συνέκειτο ἐκ δέκα μηνῶν, ὥστε ὁ ὀγδοὸς ἦδη Αὐγουστος τότε ἦτο ἕκτος. Κατ' ἀρχὰς ἐγινε πρότασις εις τὴν Ῥωμαϊκὴν Σύγκλητον να λάβῃ ὁ Σεπτέμβριος τὸ ὄνομα τοῦ Αὐγουστοῦ, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτο ὁ γενέθλιος μὴν τοῦ αὐτοκράτορος· ἀλλ' ὁ Αὐγουστος ἐπράκρινε τὸν ἕκτον, διότι κατ' αὐτὸν εἶχε ἐμβῆ εις τὴν ἀ. τοῦ ὑπατείας, εἶχεν ἐορτάσει τρεῖς θριάμβους, εἶχε καταστήσει τὴν Αἴγυπτον Ῥωμαϊκῇ ἐπαρχίᾳ, και εἶχε δώσει τέλος εις τὸν ἐμφύλιον πόλεμον.

Παρ' Ἑλλήσιν ὁ μὴν οὗτος ἐκαλεῖτο Μεταγεινίας, και κατ' αὐτὸν ἐτελοῦντο τὰ Νέμεα, ἀγῶνες πρὸς τιμὴν τοῦ φονεύσαντος τὸν Νεμαίων λέοντα Ἡρακλέους.

Ὁ μὴν οὗτος ἦτο ἀφιερωμένος εις τὴν Δήμητραν, θεᾶν τοῦ αἵτου και τοῦ θερισμοῦ. Τὴν σήμερον δὲ εἰκονίζεται ὑπὸ τὸ σχῆμα ὠραίας γυναικὸς, μεγαλοπρεποῦς ἀναστήματος ἧτις ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς φορεῖ στέφανον ἀπὸ στάχυς, τὰς δὲ χεῖρας ἔχει πλήρεις αὐτῶν ὑπαινίττεται δὲ και τὰ οὐράνια σώματα ἢ παραστάσεις αὐτῆ, ἐπειδὴ τὴν 11—23ην ἐμβαίνει ὁ ἥλιος εις τὸ σημεῖον τῆς Παρθένου. Ν. Π. Θ.

Νεανίας τις ἔγραψε πρὸς τὸν διάσημον ἐν Ἀμερικῇ ἱεροκάρκα Ἐρρ. Beecher ζητῶν παρ' αὐτοῦ νὰ ἐνεργήτῃ πρὸς εὐρεσιν ἀνετοῦ θέσεως δι' αὐτὸν ὅστις, ὡς ἔγραψε, ἦτο τίμιος καὶ ἐνάρετος. Εἰς τοῦτον ὁ κ. Beecher ἀπάντησε: «Μὴ γίνῃς ποτὲ ἐκδότης ἐφημερίδος ἐν θάλασσά νὰ ἔχῃς ἥσυχον βίον. Μὴ ἐπιληφθῇς ν' ἀναμιχθῇς εἰς δικιστικά. Μὴ γίνῃς διδάσκαλος. Μὴ κηρύττῃς ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος. Μὴ ἀναμιχθῇς εἰς πλοῖα, καταστήματα, μαγαζεία καὶ ἐμπορεύματα. Ἄποστρέφου τὰ πολιτικά. Φεύγε τοὺς δικηγόρους. Μὴ μετέλθῃς τὸν ἰατρὸν. Μὴ γίνῃς γεωπόνος ἢ μηχανικός, οὔτε στρατιώτης, οὔτε ναύτης. Μὴ σπουδάσῃς γράμματα. Μὴ σκέπτεσαι. Μὴ ἐργάζου. Οὐδὲν τούτων εἶναι ἀνετον. Ὡ τίμιέ μου φίλε εἶσαι εἰς πολλὸ σκληρὸν κόσμον: Μίαν μόνον πραγματικῶς ἄνετον θέσιν γινώσκω, τὸν τάφον.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * Κατὰ τὰς στατιστικὰς ἡ ἀγγλικὴ γλῶσσα εἶναι ἡ μητρικὴ γλῶσσα 80,000,000 ἀνθρώπων ἢ γερμανικὴ 50—60,000,000 ἢ γαλλικὴ 40—50,000,000 ἢ ἰσπανικὴ 40,000,000 ἢ ἰταλικὴ 28,000,000 καὶ ἡ ρωσικὴ 55—60,000,000.

* * Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις δημοσιευομένων ἐφημερίδων ἀνέρχεται εἰς 9723.

* * Οἱ καθ' ὅλον τὸν κόσμον διεσπαρμένοι Ἰουδαῖοι μόλις ἀνέρχονται εἰς ἑπτὰ ἑκατομύρια, ἤτοι 2,621,000 ἐν Ῥωσίᾳ, 1,475,000 ἐν Αὐστρίᾳ, 512,000 ἐν Γερμανίᾳ, 100,000 ἐν Τουρκίᾳ, 70,000 ἐν Ὀλλανδίᾳ, 60,000 ἐν Ἀγγλίᾳ, 50,000 ἐν Γαλλίᾳ, 35,000 ἐν Ἰταλίᾳ, 4,000 ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ Πορτογαλίᾳ, 2,000 ἐν Σουηδίᾳ καὶ Νορβηγίᾳ. Ἡμῖς ἑκατομύριον κατοικεῖ ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ 200,000 ἐξ ὧν 25,000 κατοικοῦσι τὴν Παλαιστίνην.

* * Ἡ ἀξία τῶν παραχθέντων μὲλων ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς ἀνήλθεν ἐφέτος εἰς 70,000,000 δολλάρια ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν παραγοσῶν ταῦτα μηλεῶν ἀνέρχεται εἰς 125,000,000.

* * Ἐλαττωθέντος τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς σακχαρώσεως κατὰ 20—30 ἑκατ. ἐπὶ ἐκάστης λίτρας τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐν Γαλλίᾳ ζημιούται κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας τοῦ παρόντος ἔτους 17,780,952 φρ.

* * Ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα ἐγένοντο ἀρτίως ἐν Παρισίοις 389 γάμοι καὶ 1053 γεννήσεις ἐδηλώθησαν.

* * Κατηναλώθησαν ἐν Παρισίοις κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγουστον τὰ ἐξῆς εἶδη τροφῆς: 24,510,522 λίτραι ἰχθύων, 512,410 λίτραι ὀστρείδων καὶ ἄλλων ὀστρακοδέρμων, 73,904 φορτία βαγονίων λαχανικῶν καὶ καρπῶν, 30,098 κτήνη, 18,633 βόες, 201,202 πρόβατα καὶ 20,846 χοῖροι. Εἰς ταῦτα προσθέσειν 4,738,348 λίτρας βουτύρου, 20,311, 120 ὠά, 474,066 ὄρνιθοπούλια, 215,513 κόνικλοι, 76,590 νῆσσαι, 24,391 χῆνες, 10,003 ἰνδικαὶ ὄρνιθες, 268,801 περιστεραι, 327, ἀρνία, 230 χοιρίδια καὶ 129 ἵπποι. Πόσον μέγας φόνος κτηνῶν χρειάζεται ὅπως ζῆσῃ ὁ ἄνθρωπος.

* * Κατὰ τινὰ ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα εἰς κυνηγὸς ἐν τῇ πολιτείᾳ Μαῖνε ἀνεκάλυψε νέον τρόπον καθ' ὃν ἀντὶ σκόλου μεταχειρίζεται τὴν γάταν τοῦ πρὸς ἄγρην σκυῖον. Ἐν τῇ θῆρᾳ τῶν σκυῖων ὁ σκύλος ὀλίγον χρησιμεύει, διότι οὗτος δὲν δύναται ν' ἀναρριχᾶται εἰς τὰ δένδρα. Ἡ γάτα ἀναρριχωμένη ἐπὶ τοῦ δένδρου καὶ πηδῶσα ἀπὸ

κλάδου εἰς κλάδον ἀρπάζει τοὺς σκυῖους καὶ πιστῶς φέρει τοὺς εἰς τὸν κύριόν της.

* * Ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῇ κατ' αὐτὰς ἐν Αὐδίνῳ ἀγων μετὰ Γάλλων καὶ Ἀγγλων ἀεροναυτῶν, σκοποῦντων νὰ διέλθωσιν εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τοῦ Καλαισίου πορθμοῦ. Τὸ γαλλικὸν ἀεροστάτον ἔχει χωρητικότητα 42,000 κυβικῶν μέτρων τὸ δὲ ἀγγλικὸν 38,000 τετρ. ποδῶν, τρεῖς ἀεροναῦται θέλουσιν ἐπιβῆ ἐπὶ ἐκάστου τῶν ἀεροστάτων. Ἀγγυλιάρχοι περιστερὰ θέλουσιν ἀπολύεσθαι κατὰ διάφορα διαστήματα μεταφέρουσαι εἰδήσεις περὶ τῆς πορείας.

Λύσις Ἀκροστοιχίδος

Α—πόλλων
Θ—αύμας
Η—θη
Ν—ότος
Α—ρης

* Ἐλυσαν δ' αὐτὴν οἱ κ.κ. Δ. Ρωμαῖδος (Ἀθηναῖον), Π. Ἀποστολίδης (Πειραιῶς), Γεώργιος Ν. Βούλγαρης (Γόρας), Σ. Δ. Κιφιώτης (Πατρῶν), Γρηγόριος Κρούσων (Σμύρνης), R. Birnbach (Βερολίνου).

ΑΙΝΙΓΜΑ Η'.

Ὅνειρον εἶμαι Ἑλλήνων
πλὴν εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων.
ἈΜήλον Ἐριδος καλοῦμαι
ὑπὸ πάντων συζητοῦμαι.

* Ἄγριοι πολιτισμένοι,
δολερῶς μὲ βλέπωσι,
καὶ ὡς λύκοι πεινασμένοι
πάντες μὲ θηρεύουσι.
Ἐθνικὸς ὁ ἰδρυτής μου,
πλὴν ἐδέχθη τὸν Χριστὸν
ὅτε τὸ σημεῖον εἶδεν
τοῦ σταυροῦ στὸν οὐρανόν.

Δ. ΣΤΑΗΣ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1881 μετὰ εἰκόνων
ὑπὸ ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ.

Ἐν Ἀθήναις, τύποις «Ἀθηναῖδος».

Τὸ κομψότατον τοῦτο Ἡμερολόγιον ἐφάμιλλον τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς, διὰ τε τὴν ἐν γένει διακόσμησιν, τὴν χρήσιμον εἰς πάντα ἐν αὐτῷ ὕλην καὶ τὰς καλλιτεχνικὰς εἰκόνας, ἐκτετυπωθὲν ἤδη, καὶ πωλούμενον καὶ παρὰ τῷ Τυπογραφείῳ τῆς «Ἀθηναῖδος» ἀντὶ φρ. 2 συνιστῶμεν ὡς τὸ καταλληλότατον καὶ χρησιμώτατον πάντων.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ τὸ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΝ ὑπὸ I. Δ. Τζέτζη Διδάκτ. Φιλοσοφ. καὶ καθηγητοῦ τοῦ Β' ἐν Ἀθήναις Γυμνασίῳ.

Ἐύρισκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς «Ἀθηναῖδος» καὶ τιμᾶται δραχμ. νέων 3.

Αἱ «Καταχρήσεις νῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης» πωλοῦνται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς «Ἀθηναῖδος».